

povahu delikventa samého, musíme určití podmínky, které ženou individuum k činům vůbec.

Mechanismus nervového dění záleží v tom, že určitý předmět neb idea, myšlenka, vzbuzuje člověku impuls k jednání. Tato konekce mezi ideou a činem označuje se v psychologii jako ideomotorická akce. K činu dojde, je-li impuls dosti silný nebo není-li jiných asociací, které vedou k jinému způsobu reakce na daný podnět a tím potlačí první impuls.

Stanoví dále celkem šest typů zločineckých:

1. Lidé, kteří nepřevídají důsledky svých činů — nedostatek intelligence.
2. Zločinci z nedostatku sociálních instinktů.
3. Zločiny z rozčilení, jež nutno snad nejpečlivěji posuzovati, poněvadž lidé toho druhu jsou za jistých okolností z nejplátnějších členů společnosti.
4. Zločiny pod vlivem nepřekonatelného tlaku spáchané, od duševně chorých periodiků, kteří obdivuhodně dovedou skrývati svou chorobu.
5. Zločinci z řemesla, ze zvyku, kde hraje obyčejně velkou úlohu prostředí a výchova.
6. Zločinci z úvahy, kteří jednají v plném užití svých duševních sil a kteří jedině jsou plně za svůj čin odpovědni.

Pohnutky trestných činů jsou zde tříděny jinak, než je obvyklé v trestním právu, což je přirozené z ohledu na různost stanovisek, ale i tak přináší článek při nejmenším zajímavý doplněk. Z. R.

Trestněprávní hlídka časopisecká. (1.) »Archiv für Rechts- und Wirtschaftsphilosophie« (sv. XII. č. 3) přináší zajímavý článek Hofakcera »Die strafbare Handlung« — rozbírající pojem trestného činu podle práva německého a osnovy z r. 1919. — V »Gerichtssaal« (sv. 89. č. 3.—4.) pojednává Oetker o rehabilitaci podle německé osnovy a o pojmu pachatelství a účastenství, Mezger o pojmu viny a bezpráví (s obsáhlým přehledem literatury!) — V »Schweizerische Zeitschrift für Strafrecht« (roč. 36., č. 3) rozbírá Bumke německý zákon o soudnictví nad mládeží, tímže thematem zabývá se Doerr v »Zeitschrift für die gesamte Strafrechtswissenschaft« (44 sv., 3 č.), který přináší též článek Behingův o trestní zodpovědnosti lékaře při operacích. — V »Monatschrift für Kriminalpsychologie« (roč. 14., č. 4, 7) zabývá se Pelckmann otázkou euthanasie de lege ferenda. — »Revue pénitentiaire et de Droit pénal« přináší podrobný referát o společné schůzi »Société d'études législatives« a »Société générale des prisons« pojednávající o trestněprávních ustanoveních návrhu zákona o vzduchoplavbě. — »Časopis pro právní a státní vědu« (VI., č. 4—5) reprodukuje Kallabovu přednášku o trestu smrti. J. V.

JUDr. Zdenko Stibic: Nástin československého práva obchodního a směnečného se zřetelem ku praktické potřebě družstev a usancím pražské plodinové bursy. — Praha 1923. — 16° — Str. 367. — Kč 00,00.

Dr. Stibic v krátké době po »Katechismu československého práva pro zemědělce« vydává velice pěknou příručku obchodně-právní. Jest přirozeno, že v prvé řadě má na zřeteli potřeby a požadavky zemědělského stavu a speciálně obchodního elementu jeho par excellence hospodářských družstev, jichž vývoj za posledních desíletí byl by kapitolou sami o sobě. Hospodářská družstva v nové době dostávají se do víru velkého obchodu moderně vybaveného, a proto činovníci jich musí znáti právní zásady, jimiž tento obchod se řídí. Proto kniha věnuje svůj stálý zřetel usancím pražské plodinové bursy, jichž znalost, jak autor sám přiznává, a jak z praxe možno se často přesvědčiti, není stále dostatečná. — Systematika knihy řídí se stavbou obchodního zákoníka, vykládajíc jeho ustanovení způsobem jasným a přehledným, neunavuje citováním právních pramenů, ježto jest psána v prvé řadě pro ty, kdo chtějí nabýti vědomostí. Na příslušných místech všimá si autor dodatkového zákonodárství, jehož ustanovení vkládá. Zdá se mi, že přece jen příliš stručně byly vyličený právní poměry obchodních společností, (str. 107—114), za to podrobně byla probrána hospodářská a výdělková společenstva. Pěkně jest vyličená čtvrtá kniha obchodního zákoníka, a myslím, že tato partie dosáhne, že kniha bude se užívati nejen pro běžnou potřebu, nýbrž i ve studiu, neboť pokud mi známo, zde poprvé